

ପ୍ରାଚୀନ
କବିତା
ଶାମୁଦ୍ରିନ ଆହସନ
ମେଲାର ବିଷୟ
ପ୍ରାଚୀନ
କବିତା

୧୨ ଦିନେର ଛେଲେର ସଙ୍ଗେ
୧୨ ସଂସରେର ମେଲେର ବିଷୟ

ଶାମୁଦ୍ରିନ ଆହସନ କବିତା

— କବିତା —

କବି—ଶାମୁଦ୍ରିନ ଆହସନ

ମାତ୍ର—ନେତ୍ରଭା

ପୋଷ—ନେତ୍ରଭା ଜେଳ—୨୪ ପରଗଣୀ

ନକଳ ହଟିତେ ମାଧ୍ୟମାନ ଥାନା—ଡି: ହାରଖାର

ବେଳି—୧୯୯ ମୃଗ—୧୦ ମୟୀ ପରମା

ଆୟନ— ଯାବତୀଯ କବିତା ଓ ଅଞ୍ଚଳୀ ଛାପାର କାଜେର
ଭାବୁ ଏକମାତ୍ର ନିର୍ଭଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

ମୁଦ୍ରଣ—ଟାଉନ ପ୍ରେସ, ୧୪/୩, ଦମଦମ ରୋଡ, ଜଂ କଲି-୩୦

୩୦ ବି, ଶାମୁଦ୍ରିନାମ୍ବୀ ବାସ ଟ୍ୟାଗେର ନିକଟ ।

—: କବିତା ଆରଣ୍ୟ :—

ପ୍ରଥମେ ବନ୍ଦନା କରି ଗୋ ଏହି ନା ଆଜ୍ଞାର ଚରଣେ ଗୋ
 ଉତ୍ତରକେ ବନ୍ଦନା କରି ଗୋ ଏହି ନା ପୂର୍ବଦିନ ହିମାଲୟ ଗୋ
 ଦକ୍ଷିଣେ ବନ୍ଦନା କରି ଗୋ ଏହି ନା ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ପାଯେ ଗୋ
 ପୂର୍ବଦିନକେ ବନ୍ଦନା କରି ଗୋ ଏହି ନା ଉଦୟଗିରି ଭାଇ ଗୋ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମେ ବନ୍ଦନା କରି ଗୋ ମର୍ଦ୍ଦା ମଦିନାଯ ଗୋ
 ଶ୍ରୀ ୨ ଭାଇ ସବଳେ ଗୋ କୃପଧାନ ସାନ୍ତ୍ରାତ ଶାନ ଗୋ
 କୃପଧାନ । କି ସତିଲ କି ଶୁନିତୀରେ ଓ ପାଗଳ
 ଆବାର ବଳ ଶୁନିବେ ବରେର ପାଗଳ ପାଗଳରେ
 କୃପଧାନ । କିମେର ତେଥା କିମେର ପଡ଼ା ଗୋ ଓ ଦାଇମା
 ଗୋ, କିଛୁଇ ଭାଲ ହୁଗେ ନା ମୋର ଦାଇମା ଦାଇମା ଗୋ
 ପାଡ଼ାର ଗୋକେ ବଲେ ସବାଟ ଗୋ ଓ କୃପଧାନ
 ତୋହାର ହବେ ବିଯେ ଗୋ
 ଶୁନୋ କୃପଧାନ ଗୋ ।

କି ଜାନି କି ଶୁନି ଦାଇମା ଗୋ ଓ ଦାଇମା କି ଶୁନିଲା
 କାନେ ଗୋ ଓ ଦାଇମା ଗୋ ।

କୃପଧାନ । ଆମାର ବାଡ଼ୀର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵେ ଗୋ
 ଓ ଦାଇମା କିମେର ସାନ୍ତ୍ରାତ ସାନ୍ତ୍ରାତ ଗୋ ଓ ମୋର ଦାଇମା
 ଦାଇମା ଗୋ ଢାକ ସାନ୍ତ୍ରାତ ଆର ଢୋଳକ ସାନ୍ତ୍ରାତ ଗୋ
 ଓ ଦାଇମା ତାଳେ ସାନ୍ତ୍ରାତ ସାନ୍ତ୍ରାତ ବୀଶୀ ଗୋ
 ଓ ମୋର ଦାଇମା ଗୋ
 ସାନ୍ତ୍ରାତକେ ସାନ୍ତ୍ରାତକେ ସାନ୍ତ୍ରାତ ସାନ୍ତ୍ରାତ ଗୋ ଓ ଦାଇମା
 ଆମାଦେର ସାନ୍ତ୍ରାତକେ ଓ ମୋର ଦାଇମା ଦାଇମା ଗୋ ।

କୁଳପରାନ । ଶୁଣ ଶୁଣ ଦାହଗୋ ଦାହ
 ସଲି ସେ ତୋମାରେ ଗୋ ଶୋନ ଦାହ ଗୋ ।
 ବାର ଦିନେର ଶିଶୁର ସଙ୍ଗେ ଗୋ ଓ ଦାହ,
 କୋନ ଦେଶେ ବିଯେ ଗୋ ଶୋନ ଦାହ ଦାହ ଗୋ ।
 କୁଳପରାନ । ଜୋଯାର ଓ ଯୌବନ ଆମାର ଗୋ ଓ ଦାଇମାଗୋ
 ସାବେ ଗାନ୍ଧେର ଭାଟା ଗୋ ଓ ମୋର ଦାଇମା ଦାଇମା ଗୋ
 ଭାତେର ଖୁଦ୍ଧା ଲାଗଲେ ପରେ ଗୋ ଓ ଦାଇମା
 ପାନିକେ କି ମାରେ ଗୋ ଓ ଦାଇମା ଦାଇମା ଗୋ
 ଗାନ୍ଧେ ସଥିନ ଜୋଯାର ଆସେ ଗୋ ଓ ଦାଇମା
 ନଦୀ ଭଗା ପାନି ଗୋ ମୋର ଦାଇମା ଦାଇମା ଗୋ
 ଭମର ବିଲେ ଫୁଲେର ମଧୁ ଗୋ ଦାଇମା
 ସାବେ ଶୁକାଇଯା ଗୋ ଶୋନ ଦାଇମା ଦାଇମା ଗୋ
 କୁଳପରାନ । ହାତେ ଧରି ପାଯେ ଧରି ଗୋ ଓ ଦାହ
 ମୁକ୍ତି କରୋ ପିତାରେ ଶୋନ ଦାହ ଦାହ ଗୋ
 କୁଳପରାନ । ମେରୋନା ମେରୋନା ଜଞ୍ଜାଦରେ ଜଞ୍ଜାଦ ।
 ଆମାର ପ୍ରାଣେର ପିତାରେ ଦାରନ ଜଞ୍ଜାଦ ଭାଇରେ ।
 କି କାରଣେ ମୋର ଜଞ୍ଜାଦରେ ଓ ଜଞ୍ଜାଦ
 ଆମାର ପ୍ରାଣେର ପିତାରେ ଦାରନ ଜଞ୍ଜାଦ ଭାଇରେ ।
 ହାତେ ଧରି ପାଯେ ବରି-ଗୋ ଓ ଜଞ୍ଜାଦ ମୁକ୍ତି କର ।
 ପିତାରେ ଦାରନ ଜଞ୍ଜାଦ ଜଞ୍ଜାଦରେ ।
 ମେରୋନା ମେରୋନା ବାଦଶା ଗୋ ବାଦଶା
 ମେରୋନା ମୋର ପିତାରେ ଶୋନ ବାଦଶା ବାଦଶା ଗୋ

হচ্ছে ধরি বিনয় করিগো আবৰা ধরি আপনার পায়ে
গো বাঁচাও আমার পিতাকে ও আবৰা
বাঁচাও আমার পিতাকে আমি যাৰ শকুৱ বাড়ীগো
ও আবৰা বিদায় দেন আমাৰে গো । আমি যাৰ
শকুৱ বাড়ী গো ও আবৰা বিদায় দেন আমাৰে গো
ও মোৰ আবৰা ২ গো ।

বেঁচে যদি থাকি আশ্চাগো, ও আশ্চা আধাৰ
দেখা হবে গো ও মোৰ আশ্চা ২ গো
বেঁচে যদি থাকি আল্লা গো ও আল্লা আধাৰ দেখা
হবে গো ও মোৰ আল্লা ২ গো শুন শুন
ও মোৰ আল্লা গো, ও আল্লা এই ছিল মোৰ কপালে
ও মোৰ আল্লা ২ গো ।

ডান হাতে ছধেৰ পেয়ালা ও আল্লা বাম হাতে
মোৰ পতি গো দয়াল আল্লা ২ গো
শকুৱ শাঙ্গড়ী সেৱা আল্লা গো আমাৰ ভাগ্যে
হগ না শিক্ষপতি লয়ে আমি গো ও আল্লা
চলিলাম জন্মলে গো । রাত পোহালে লোকে বলিবে
গো ও ৰূপবান ছেলে কোথায় পেলি গো ।
শুন ২ ও মোৰ মানু গো ও মাৰি বলি যে তোমাৰে
শুন দ্বাটোৱ মাৰি গো তোমাৰ আমাৰ ধন্দ্যেৰ
ভাইজান গো, ও ভাইজান আমি তোমাৰ ভগী গো
ডান হাতে মোৰ ছধেৰ পেয়ালা ও ভাইজান বাম হাতে

পতিগে
ভিক্ষা
পাবেৰ
আমাৰ
ভাইজা
শুন ভা
পিয়াল
কে মা

নিদাক
তোৱে
জষ্ঠা ব
ও বাঘ
শিক্ষপ
শোন ব
বাঁপজান

ৰহিম ন
নাই সহে
কে দেবে
কেহ নাই
ৰহিম ন

পতিগো । ভিজ্ঞা দাওগো নগরবাসী গো, আপনার
ভিজ্ঞা দেন আমারে গো শুন নগরবাসী গো
পাবের কড়ি দিব আমি গো আপনারা ভিজ্ঞা দেন
আমারে গো । কৃপবান— তোমরা তোমার ধর্মের
ভাইজ্ঞান গো এ ভাইজ্ঞান আমি তোমার ভগ্নি
শুন ভাইজ্ঞান ২ গো । ডান হস্তে মোর ছধের
পিয়ালা এ ভাইজ্ঞান বাম হাতে মোর পতি গো
কে মাখাট্টিবে তৈল কাঞ্জল গো এ বন্ধু

কে খাওয়াইবে দুঃখ গো ।

নিদানুণ শ্যাম আমি তোরে জটিলা বনে আসিলাম
তোরে জটিলা বনে আসিলাম রে বন্ধু আমি তোরে
জটিলা বনে আসিলাম খেণুন ২ বাঘ গো
এ বাঘ বলি যে তোমার গো বনের বাঘ ২
শিশুপর্তি ধাইলে বাঘ গো এ বাঘ হইবে গুণগার
শোন বনের বাঘ ২ গো তুমি আমার ধর্মের
বাপজ্ঞান গো এ বাপজ্ঞান আমি তোমার মেঘে

ও মোর বাপজ্ঞান ২ গো ।

রহিম নাইকো মাতা নাইকো পিতা গো এ আল্লা
নাই সহোদর ভাই গো এ দড়াল আল্লা ২:
কে দেবে মোর জরি জামা গো এ আল্লা আমার
কেহ নাইগো । তাইজ্জেল— শুন ২ এ মোর
রহিম গো এ রহিম বলি যে তোমার ।

କି କାରଣେ ମୋର ବାଦଶା ଗୋ ବାଦଶା
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ପିତାରେ ଶୋନ ବାଦଶା ବାଦଶା ଗୋ ।
ବାବ ଦିନେର ଶିଶୁ ଲଟିଯା ଗୋ ଓ ଆବା ଚମଳୀମ,
ଗହନ ବନେ ଗୋ ଓ ମୋର ଆବା ଆବା ଗୋ ।

ଶ୍ଵର ଓ ଶାଶ୍ଵତିର ମେଧ ଗୋ ଓ ଆଜ୍ଞା ।
ଆମାର ଭାଗୋ ହଜନା ଓ ମୋର ଆଜ୍ଞା ଆଜ୍ଞା ଗୋ ।
କ୍ଲପଥାନ । ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ କର ଆମ୍ବା ଗୋ ଓ ଆମ୍ବା
ଆସି ଯେନ ଫିରେ ଗୋ ଓ ମୋର ଆମ୍ବା ଆମ୍ବା ଗୋ ।
ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ କର ଆବା ଗୋ ଓ ଆବା,
ଆସି ଯେନ ଫିରେ ଗୋ ଓ ମୋର ଆବା ଆବା ଗୋ ।
କ୍ଲପଥାନ । ଦ୍ୱାର ଛାଡ଼ ଦ୍ୱାର ଛାଡ଼ ଦାରୋଘାନ ଗୋ
ଓ ଦାରୋଘାନ ଦ୍ୱାର ଛାଡ଼ ଆମାରେ ଗୋ ।

ଗେଟେର ଦାରୋଘାନ ଭାଇ ଗୋ
କ୍ଲପଥାନ । ଅଭାତ ହଙ୍ଗେ ବଗବେ ଲୋକେ ଗୋ ।
ଓ କ୍ଲପଥାନ ଛେଲେ କୋଥାର ପେଲେ ଗୋ
ଗେଟେର ଦାରୋଘାନ ଦାରୋଘାନ ଗୋ
କ୍ଲପଥାନ । ପାର କର ପାର କର ମାଝି ମାଝି ଗୋ ।
କ୍ଲପଥାନ । ବିଧିର ଓ କଳମେର ଲେଖା ଗୋ ଓ ମାଝି
କେ ଥଣ୍ଡାତେ ପାରେ ଗୋ ଘାଟେର ମାଝି ମାଝି ଗୋ ।
କ୍ଲପଥାନ । ବାବ ଦିନେର ସ୍ଵାମୀ ଲଟିଯା ଗୋ
ଦାରୋଘାନ ଚମଳୀମ ଗହନ ବନେ ଗୋ,

ଗେଟେର ଦାରୋଘାନ ଭାଇ ଗୋ ।

କୃପବାନ । ତୋମାର ଆମାର ଧର୍ମର ଭାଟିଜାନ ଗୋ

ଓ ଧର୍ମର କାଜ କରୋ ଗୋ

ଘାଟେର ମାଝି ମାଝି ଗୋ

କୃପବାନ । ବାର ଦିନେର ସ୍ଵାମୀ ଲଟିଯା ଗୋ ଓ ମାଝି
ଗେଲାମ ଗହନ ବନେ ଗୋ ଘାଟେର ମାଝି ମାଝି ଗୋ ।

କୃପବାନ । ବିଧିର କଳମୟ ଲିଖନ ଗୋ ଓ ମାଝି
କେ ଥଣ୍ଡାତେ ପାରେ ଗୋ ଘାଟେର ମାଝି ମାଝି ଗୋ

କୃପବାନ । ଦିନୁମା ଦିନୁମା ମାଝି ଗୋ ଓ ମାଝି
ଅମୁଗ୍ନ ବଜ ଗୋ ଘାଟେର ବୋକୀ ମାଝି ମାଝି ଗୋ
ସେ ଚିନ୍ମେଳେ ମେ ନିଯେଛେରେ ଓ ମାଝି

ସାତ ରାଜାର ଧନରେ ଘାଟେର ବୋକୀ ମାଝି ଗୋ

କୃପବାନ । ଖେତୋନା ଖେତୋନା ବନେର ବାଘରେ ଓ ବାଘ
ଖେତୋନା ମୋର ପତିରେ ବନେର ବାଘ ବାଘରେ

ଆଗେ ଥାଓ ଆମାରେ ବାଘର ଓ ବାଘ

ପରେ ଥେଯୋ ପତିରେ ବନେର ବାଘରେ ।

ଆମାର ପତିରେ ଧାଇଲେ ବାଘ ବାଘରେ

ଠକ୍କବେ ଖୋଦାର କାହିଁରେ ବନେର ବାଘ ବାଘରେ ।

କୃପବାନ । ନିରାଶ୍ରୟ ହଟିଯା ମାଝି ଗୋ ଓ ଏଲାମ

ତୋମାର ବାଡ୍ଡୀ ଗୋ ଓ ମୋର ମାଝି ମାଝି ଗୋ

ରହିମ । ଛେଡା ଜାମା ଛେଡା ଧୂତି ଗୋ ଓ ଆଲ୍ଲା ଗୋ

ଆମାର ଭାଗ୍ୟ ହଲେ ଓ ମୋର ଆଲ୍ଲା ଗୋ

ରହିମ । କେଥାର ପାର ଟାକା ପଯ୍ୟମା ଗୋ ଓ ଆଲ୍ଲା ।

କେବା ପ୍ରାଣେର ବାନ୍ଧବ ହଟିଆ ଗୋ ଆଜ୍ଞା ତାଜ୍ଞା କିମେ
ଦେବେ ସୋଡା ଗୋ ଓ ମୋର ଆଜ୍ଞା ଆଜ୍ଞା ଗୋ
ତାଜେଳ ଆମି ତୋମାର ବାନ୍ଧବ ହଟିଆ ଗୋ ଫିଜି
କିମେ ଦେବେ ସୋଡାଗୋ ଶୁନ ରହିମ ଗୋ
ଆମାଯ ସଦି ଭାଗସାମ ଗୋ ରହିମ ଯୌଧନ
ରହିମ ଚାଟିନା ତୋମାର ଭାଗସାଗୋ ତାଜେଲ ଚାଟିନା
ତୋମାର ସୋଡାଗୋ ଶୁନ ତାଜେଲ ତାଜେଲ ଗୋ
ଆମାର ଦିନ ଜାନତେ ପାରଗେଗୋ ଓ ତାଜେଲ କିମେ ଦେବେ
ଶୁନ ତାଜେଲ ତାଜେଲ ଗୋ ।

— ଗାନ —

ଓ ବାସେ ଯାବନା ଉଠିବ ନାରେ ଛେଲେ ଗୁଲୋ ସବ ଘିରେ ଧରେ
କେହ ବିଲୁନି ଧରେ କେହ ଧାକା, ମାରେ ପାଶେ ବସିବେ କେହ
ହାୟରେ ବାସେର କି ଯାତନା କେହ ଚାଯ ଟିକାନା ୨ ବେ ।
ଯାବନା ୨ ଆର ବାସେରେ ତାରା ବସେ ଆହେ ପ୍ରେମ ଜାନାତେ
ଚିଠି ଏକଥାନା ଗିଥେ ବାସେତେ ଉଠିବ ଲେ ତୋମାର ମାଥେ
ଆମାର ବିରେ ଏ କଥା ବଲି ରୂପ ଶୁଦ୍ଧ ଦୀଡାଯେ
ଟପେ ତାର ବୁଝି ନାମା ଆର ହଙ୍ଗନାରେ ।
ଏ ମଧୁର ବାଧନେ ଯୁଗଳ ମିଳନ ହବେ ।
ଏକି ଆକୁଳତା ଜାନଲେ ଘୁରେ ମାଥା,
ଘରେ ଗିଯେ ଶୁଦ୍ଧ ଭାବନାରେ ।